

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštnino vred dve kroni za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. — Naročnina se pošilja na upravništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Naši shodi.

Petrovče.

Nadebudno gibanje mladeničev se tudi v Savinjski dolini kaj lepo razširja. Dokaz temu je bil lep, dne 28. julija v Petrovčah se vršech shod, ki je pokazal, da tudi savinjski mladeniči ne zaostajajo in ne bodo zaostajali za drugimi probujajočimi se kraji. Cerkveno opravilo se je vršilo v lepi romarski cerkvi Matere božje, kjer je g. dr. Hohnjec v pridigi mladeničem dajal lepe nauke, da bodo res krščanska in verna mladina, nada naroda slovenskega. Po cerkvenem opravilu se je v lepo pripravljenem kozolcu g. župana Korena pričel mladeniški shod, lepo obiskan od vseh sosednjih župnij. Otvoril ga je podpredsednik S. K. S. Z. dr. Hohnjec s pristrčnim pozdravom vsem navzočim, posebno poslancema Pišek in Terglavu. Prvi govori mladenič Goršek iz Kasaz v imenu Petrovčanov in stud. med. Arnšek v imenu slov. kat. visokošolcev, društva „Zarja“ in „Slov. Dij. Zveza“. Nato, živahno pozdravljen, stopi na oder g. poslanec Pišek, ki posebno povdarja med mnogimi lepimi besedami, da so dobro vzgojeni mladeniči in moške up naroda, in da se torej nikdar ne umaknejo iz vojnega pozorišča. Dr. Hohnjec govori o organizaciji mladine, odločnosti in značajnosti v verskem in narodnem oziru. — Največji vihar navdušenja pa je zbudil lep govor mladeniča Žebota iz Št. Ilja, ki je od daleč, še celo bolan, prihitel med zbrane savinjske mladeniče. Tak je mladenič! Govoril je v lepih besedah o medsebojnem bratoljubju, o zvestobi v veri in prepričanju, o gospodarski in politični izobrazbi ter o mladeniškem ponosu. Za njim so se še oglasili mladeniči: Koč Matija iz Arjevasi, Prebil Blaz iz Škal, Tajnšek Ivan iz Št. Andraža, deželni poslanec Terglav in č. g. dr. Jančič. Shod je zaključil mladenič Bošnjak, ki je dve uri kot predsednik spretno vodil zborovanje. Klin je zabit. Sedaj pa naprej. Od župnije do župnije, od hiše do hiše naj gre glas o našem delu, o našem gibanju in vsak pošten mladenič je vabljen v našo sredino.

Podajmo bratski si roke,
Na bojno stopimo polje,
In zmaga je gotovo naša.

Na zdar!

Št. Lovrenc na Dravskem polju.

Zares dravska dolina se zbuja, to je pokazala zadnja nedelja. Lepo število naših mladeničev se je zbralo pri Gorskem Materi božji. Cerkveni govornik, č. g. profesor Jerovšek, je v krasnih in navdušenih besedah našteval lastnosti, ki bi mogle dičiti vsakega slovenskega mladeniča. Okoli ene popoldne zbrali smo se v čitalnici, kjer otvori shod deželni poslanec č. g. J. Ozmec, ki v lepih besedah pozdravi vse zbrane mladeniče in predlaga za predsednika g. Martina Napasta, ki odda besedo mladeniču Veru iz Ptuja, kateri priporoča edinost med fanti kakor sta bila edina brata sv. Ciril in Metod. Č. g. Zorko iz Cirkovec priporoča, da so mladeniči med seboj trdno združeni in da nastopijo složno. Mladenič Kolman iz Slivnice pri Mariboru pozdravi v imenu svojih tovarišev slivniške mladeniške zveze in v bodrilnih besedah priporoča in vnema mladeniče za dobro berilo, kar je povdarjal tudi mladenič Fric iz Št. Janža. Ustreljiščnik Ducman pozdravlja v imenu goriških fantov in izobraže-

valnega društva. Dr. Korošec je navduševal zbrane mladeniče, jih poučeval v vsem potrebnem, ter so njegove besede izzvale veliko navdušenje. Odveč bi bilo, tukaj njegov govor navajati. Ohranili smo ga v srcih in to naj bo našemu prvo boritelju v zahvalo. Tajnik Šut v kratkem omeni par lepih lastnostij, ki delajo mladeniča vzvišenega in plemenitega. Po litanijah v farni cerkvi so se mladeniči zopet zbrali v mlekarni, kjer je g. deželni poslanec Ozmec v kratkih potezah orisal razvoj te mlekarnice, razne zapreke pri ustanovitvi in nje lep razvoj v zadnjem času. Ta naprava dela res čast v Št. Lovrencu. Ostal bo shod v vednem spominu vsem udeležencem.

Na Homcu pri Slovenjem gradu

se je dne 1. avgusta ljudstva kar trlo. Dasi je bil ta dan posvečen le naši mladini, ki se je zbrala v obilnem številu iz vseh krajev, so prišli na shod tudi moške, žene in dekleta. Cerkveni govor je imel č. g. dr. Jožef Hohnjec, ki je točno označil lastnosti krščanske mladine in njene dolžnosti do Boga, vere in cerkve. Slovesno sv. mašo je služil mestni župnik č. g. Al. Čížek ob asistenci g. župnika Vračuna in g. kaplana Letonja. Cerkveno petje je bilo lepo ubrano. — Potem se je zbrala ogromna množica pred lipo. G. dr. Hohnjec pozdravi vse navzoče prav pristrčno, posebno oba poslance, Piška in dr. Vrstovška, ki sta prišla ravnokar od političnega shoda. Nato govori državni in deželni poslanec Pišek in povdarja pomen in namen današnjega dne za mladino slovenjegraškega okraja. O organizaciji mladine govori obširno deželni poslanec dr. Vrstovšek. Med drugim je tudi liberalcem povedal nekaj bridkih resnic v brk in začrtal pota, po katerih morajo hoditi pravi, značajni slovenski mladeniči. Med burimi živoklici je sklenil svoj navdušeni govor. Zastopnik škalskih „orlov“ je prinesel pozdrav zbranim mladeničem. Končno še g. dr. Hohnjec obširno govori o pomenu shoda. Razpravljal je o raznih točkah javnega življenja in odkrival zmote, ki so jih imeli ljudje. Med velikim navdušenjem se je zaključil ta lepi mladeniški shod, ki bo ostal v blagem spominu vsem udeležencem, ki pa bo tudi brez dvoma kvas, ki bo gibal ves slovenjegraški okraj.

Štajerski Slovenci pri Mariji Pomagaj na Brezju.

Nihče ni pričakoval, da se bo na romarski oklic krščansko-socialne zveze v Mariboru odločilo tako ogromno število slovenskega ljudstva in pohitelo na Brezje k Mariji Pomagaj. V ponedeljek, dne 26. julija so trije veliki vlaki komaj doveliki štajerske božjepotnike na Otoče na Gorenjskem. V Ljubljani je romarje pozdravil tajnik osrednje Zveze, g. Traven, pri izstopu iz vlaka na Otočah pa državni in deželni poslanec Pogačnik. Iz Otoč na Brezje se je vila nepregledna procesija, saj je pa bilo romarjev 3227. Velika sreča je bila, da je bilo vreme tako lepo, ker bi sicer ne mogli romarji prenočevati na prostem. „Marija, k Tebi uboge reve“ ta in druge lepe Marijine pesmi so donele po novem svetišču, so se razlegale na prostem, pod milim nebom okrog svetišča zlasti zvečer pri rimski procesiji z gorečimi svečicami. Ponosno je pač zrl sivoglavi Triglav na to množico, ki je neomajna v veri,

kakor so trde njegove skale, in ki ji srca kipe v češčenju in ljubezni do Marije, kakor kipe in se vzdigujejo njegovi vrhovi v nebotične višine. Vsi romarji so vspodbudno opravili svojo pobožnost, marsikatera skeleča srčna rana je hipoma zacelila. Navdušeni, znani govorniki so pridigovali in utrjevali v vernikih češčenje in ljubezen do nebeške Matere, tako gg. župnik Šoba, poslanec dr. Korošec, župnik Gomilšek in župnik Potovšek. Nad polovico romarjev je pohitelo tudi na Bled, da si ogleda ta nebeški kinč kranjske zemlje. Vse se je izvršilo brez vsake najmanjše nezgode, za kar gre hvala pred vsem predsedniku romarskega odbora, g. profesorju Jerovšku. Ave, ave, ave, Marija!

Andrej Hofer,

junaški vodja Tirolcev 1. 1809.

(Ob stoletnici slavnih bojov za osvoboditev Tirolske.)

Deseti april je še minil brez ognja. Ko pa se je dne 11. aprila Hofer s svojo četo približal Štercingu, se mu je ondotni bavarski poveljnik postavil s svojim bataljonom na planem pred mestom. Le nekaj minut je trajal boj in Bavarci so bili tepeni. Komaj pa so jih Tirolci spravili na varno, že je prišlo poročilo, da so Francozi blizu. S temi so se v noči še združili Bavarci, ki so prišli od Briksena in tej združeni premoči se je moral Hofer umakniti v gozde. Ko so pa drugi dan združeni Bavarci in Francozi nadaljevali svojo pot proti Inomostu, spremljali so jih Tirolci po bregovih ter jih neprenehoma pozdravljali s svojimi kroglijami. Enako kakor Hoferjevi strelci, so obračunali s sovražnikom tudi drugod. Najslabše se je godilo Bavarcem v Inomostu, kjer so Tirolci mesto napadli iz gore Isel. Hrabri bavarski vojskovodja Dittfurt je bil v bitki ranjen in je za rano umrl, general Kinkel je bil z vsemi častniki vred ujet, dasiravno je nekoliko prej še zaničljivo govoril o kmetih, da bo dal vsakega ustreliti, pri katerem se bo našlo orožje. Glavno mesto je bilo tako zopet prosto, toda nevarnost še ne pri kraju.

Drugi dan na vse zgodaj so Tirolce v Inomostu iz gore Isel pozdravile kroglice Bissonovih in Vredenovih čet, ki sta združena od Štercinga še pravočasno prispela do Inomosta, da ju osramotijo tudi združeni Tirolci. Od spredaj in zadaj so Tirolci naenkrat prijeli Bavarce in Francoze ter jih ujeli. Dva generala, 132 častnikov, 6000 francoskih in bavarskih pešcev, 800 konj, mnogo denarja in drugih reči je padlo ta dan Tirolcem v roke, dočim so oni sami imeli le neznatne zgube 26 mrtvih in 42 ranjencev. Dne 15. aprila so še prikorakale avstrijske čete z generalom Kaste-

lerjem ter šle v Inomost, ki so ga Tirolci prvokrat osvobodili.

Nepopisno veselje je vladalo vsled zmage po vsej deželi. Le skrbni Hofer se ni udal veselju, temveč je hitel na jug, da tudi tam spravi Tirolce na noge. To se mu je tudi posrečilo in združen s Kastelerjevo armado in s pl. Hornmayerjem je pognal Francoze črez mejo. Toda veselje in zmaga sta trajali kratko. Mogočni Napoleon je bil med tem časom vzel mesto Dunaj in je premagal avstrijsko vojsko v več bitkah ob Donavi. Komaj se je raznesla ta novica po Tirolskem, že se je ob enem slišalo, da se sovražnik bliža zopet Tirolski. Napoleon je poslal svojega maršala Lefebora z močno vojsko nad Tirolce. Prvi je bil od Lefebora premagan avstrijski general Kasteler s 3000 vojaki. Z nevzdružno silo so prodirali združeni Bavarci in Francozi in se povsod grozovito maščevali. Trge in vasi so požigali, otroke, žene in starčke pa brez usmiljenja morili. Dne 19. maja je francoski general Lefebore zopet zasedel mesto Inomost.

Vse lepe sanje Tirolcev o prostosti so padle na mah. Še bolj jih je potrla vest, da namerava avstrijski general Kasteler s svojimi vojaki Tirolsko zapustiti. Hofer je hitel za odhajajočim generalom in pri Bruneu se mu je posrečilo ga pregovoriti, da ostane. Toda general, ki je bil vsled svojega poraza ves zmeden, ni ostal zvest svoji besedi in je vkljub temu z delom svoje vojske zginil na Koroško. Hofer in Tirolci pa so vkljub temu vztrajali, rekoč: „Raje hočemo junasko pred sovražnikom umreti, nego postati žrtev njegove grozovitosti.“

Hofer je zopet začel nabirati svojo vojsko in posrečilo se mu je zbrati kakih 6000 mož. S temi je dne 25. maja zjutraj v drugič napadel mesto Inomost iz gore Isel. Ko so ga podpoveljniki povpraševali po bojnem načrtu, jim je kratko in vojaško odgovoril: „Ako zadenete na Bavarce, udarite po njih in vrzite jih z gore!“ V drugič se je vnel hud boj na gori Isel, pa brez odločitve, ker je moral prenehati vsled nevihte. S takim izidom pa na smrt in življenje se boreči Tirolci niso bili zadovoljni. To priliko je porabil Hofer, da je kolikor mogoče pomnožil svoje čete, ki so kmalu narastle na 12.000 mož. S temi je udaril dne 29. maja tretjič na Bavarce. Boj se je začel že ob 7. uri zjutraj in je trajal črez poldne. Bavarci pa tudi Tirolci so se borili kot levi. Ne le previdne vojskovodje, ampak tudi neustrašene junake so se v tem boju skazali pred vsem Hofer, Spekbacher in kapucin Haspinger. Po vročem boju so konečno Bavarci sprevideli, da je za sedaj nemogoče se dalje vojskovati proti neustrašenim Tirolcem in so jo ponoči na tihem odkurili črez mejo. Drugič je bila Tirolska prosta. Bavarci so pustili 300 mrličev na bojnem polju, 500

LISTEK.

J. Markošek.

Spomini z romanja v Sveto deželo.

Iz Jafe v Jeruzalem.

(Dalje.)

V turških molivnicah ali v njih bližini se turki ne drznejo tako brezstidno obnašati, in bi tega tudi drugi turki ne dopustili; kristjani pa morajo, dokler se ne zboljšajo razmere v sveti deželi, kaj tacega trpeti in dopustiti, da skrunijo nekristjani najimenitnejše krščansko svetišče.

Bila so stoletja, ko so turki tukaj pri vhodu šteli romarje in zahtevali od vsakega vstopninski davek, včasih v silno visokem znesku. Tako poroča iz starih časov Kristof Harant iz čeških Polžic, da je moral plačati za dovoljenje vstopiti v cerkev devet zlatov. Kolikokrat se je zgodilo, da je dospela romarska truma do cerkvenih vrat, a vstopiti niso smeli vsi. Marsikateri ubožni romar ni premogel visokega davka; kako ga je pač moralo žalostiti, da ni smel, čeravno tako blizu zaželenega cilja, na kraj presrčnega hrepenenja. Mnogokrat je moral dolgo medleti in kakor jelen po studenčnici hrepeneti, dokler niso zložili premožnejši romarji za njega vstopnine.

Ta neznosen in sramoten položaj se je v preteklem stoletju po prizadevanju blagodušnega Ibrahim paše precej zboljšal. Po poročilu Dr. Chmelička iz leta 1861. bila je cerkev božjega groba ob določenih urah pristopna že brezplačno, če pa je hotel kdo, da bi mu odprli cerkev ob drugem času na dve ali tri ure n. pr. za učenjaško preiskovanje, moral je plačati pet zlatov in povrh še dati stražnikom bakšiš za kavo, tobak in oglje. Dandanes ostane cerkev zaprta po noči, po dnevi pa od polenajste ure dopoldne do tretje popoldne. Ako hoče kdo ostati v cerkvi čez določen čas, plačati mora eden frank, nekaj manj kakor eno krono bakšiša. Ob času velikih romanj pa je cerkev odprta celi dan. Stražniki nimajo v tem času pravice do

bakšiša in ga tudi ne zahtevajo od romarjev, seveda pa ne odpirajo in zapirajo vrat zastonj, ampak imajo stalni dohodek od frančiškanov kakor tudi od grškega in armenskega patriarha. Stražniško pravico z dohodki ima neka turška rodbina kot dedno. V navadnem času puščajo stražniki v cerkev vsakega brez razločka, samo Judom je vstop prepovedan (Fahrngruber). Pripoveduje se, da so hoteli v srednjem veku Judje podkupiti turškega pašo, da bi smeli zažgati cerkev božjega groba, ki jih je bodla in še boče dandanes v oči. Beneški poslanec v Carigradu pa je preprečil to razbojniško namero.

Neovirano šli smo romarji mimo stražnikov in dospeli med temnimi stebri v sprednji cerkveni del pod velikansko kupolo; ravno pod njo zagledamo zgradbico, kakor srednje velika kapela. Romar pade na kolena, glej kraj, kjer stojiš, je presvet kraj. O njem piše sv. Janez evangelist: Bil je na tistem kraju, kjer je bil Jezus križan, vrt, in na vrtu nov grob, v ktereja še nihče ni bil položen. Tam sta tedaj Jožef iz Arimateje in Nikodem Jezusa položila. (Jan. 19, 41. 42.). Glej v tej zgradbici nahaja se skalnato počivališče, ktero si je izvolil tvoj Zveličar, da se počije po nepopisnih bolečinah izkrvavelo, z grozopolnimi ranami do smrti izmučeno telo do tretjega preslavnega dne. Kdo bi mogel popisati blažene čute, ki navdajajo romarja, ko zadoni iz stotero grl slovesna zahvalna pesem, za preveliko milost obiskanja božjega groba.

Ko smo mi odpeli hvalospev v nemškem jeziku, zapeli so frančiškani, zvesti in požrtvovalni stražniki božjega groba, Te dennm laudamus in koralnem spevu s spremljevanjem mogočnih orgelj. Ko se porazgubijo zadnji zvoki v obširni zgradbi, začne nam v pozdrav govoriti frančiškanski pater. V vznesenih, pristrčnih, srce blagobojajočih, navdušenje budočih besedah nam vošči srečno došlico v imenu kustodije svetodeželske, katera se trudi neumorno za prospeh katoličanstva v Palestini. „Srečne vaše oči! zakaj resnično vam povem, da jih je veliko želelo videti, kar vi vidite in niso videli. (Mat. 13, 17). Koliko sto in sto tisoč je srčno hrepenelo gledati svete palestinske kraje, a srce se je mo-

ranjenih pa so vlekli s seboj, dočim je na tirolski strani bilo zopet le 62 mrtvih in 97 ranjenih.

V Inomostu pa so Hoferja navdušeno pozdravljali kot rešitelja domovine. Toda Hofer je dobro vedel, da tudi sedaj svoboda Tirolske ni zagotovljena, ker sovražniki so vedno čakali na ugodnejšo priliko, da bi zopet udarili po Tirolcih in se maščevali. Tirolska pa je bila vsled ogromnih žrtev, ki jih je tirjala vstaja, popolnoma oslabiljena in izčrpana. V času premirja je bilo treba zbrati novih moči in se pripraviti za novi boj. To je tudi dosegla vzajemna delavnost in požrtvovalnost Tirolcev. Denar so kovali deloma doma, deloma si ga izposodili od bogatih mest in trgovcev. Tudi orožje so kovali doma, nekaj pa tudi na skrivnem dobivali črez mejo. Medtem je prišlo z Dunaja tudi veselo poročilo, da je nadvojvoda Karol pri Aspernu premagal nepremagljivega Napoleona. Sedaj pač nihče več ni dvomil, da bo Tirolska kmalu prosta in srečna pod okriljem avstrijskega orla.

III.

Pa kaj se zgodi! Napoleon je zopet zmagal pri Wagramu in je sklenil z Avstrijo premirje v Znaimu dne 12. julija. Četrta točka te mirovne pogodbe je določala, da mora vse avstrijsko vojaštvo Tirolsko takoj zapustiti. Vse se je klanjalo mogočnemu Napoleonu; peščica tirolskih kmetov naj se mu zoperstavi? Že dvakrat so osramotili Tirolci Bavarce in Francoze; v tretje se pa hoče Napoleon kruto maščevati. Zato pošlje vnovič svojega maršala Lefebora s petdeset tisoč vojščaki na Tirolsko. Maršal je izdal takoj strogo povelje, naj Tirolci položijo svoje orožje, njih voditelji pa se prikažejo pred njim, zlasti Hofer. Sedaj so obupali tudi najhrabrejši vodje, kakor Eisensteken, Teiner in celo Spekbaher nad rešitvijo Tirolske. Oblekli so se v avstrijske uniforme in se priklopili avstrijskim vojakom, ki so zapuščali deželo. Le Hofera ni mogel nihče pripraviti do tega, da bi zapustil Tirolsko. Ravno se je peljal oddelek odhajajočih avstrijskih častnikov skozi pustersko dolino, kar jim pride Hofer nasproti. V sree ga je zbudilo, ko zagleda v avstrijski uniformi med begunci svojega ljubega Spekbaherja. Za druge še se ne zmeni Hofer, le Spekbaherju pravi z očitajočim glasom: „Jože, kaj? Tudi ti me hočeš zapustiti? Ne idi z njimi, oni te peljejo v sramoto!“ Te besede so Spekbaherja vžgale tako, da je skočil z voza rekoč: Ne, Andre, tu me imaš! Jaz ostanem s teboj v Tirolski in hočem s teboj zmagati ali pa umreti!“

Dne 30. julija je francoski maršal Lefebore zopet gospodoval v Inomostu, med Tirolci pa sta vladala strah in groza.

(Dalje prihodnjik.)

Okoli po svetu.

V Gradcu je umrl upokojeni okrajni sodnik, vrl narodnjak, g. Fr. Hrašovec v 88. letu svoje dobe.

Nesreča na Triglavu. Dne 20. julija sta plezala dva Dunajčana, Karel Plachinger in Viljem Lass, med hudo nevihto po severni steni na Triglav. Bila sta med seboj zvezana z vrvjo. Ko sta počasi plezala navzgor, se Lassu izmakne izpod nog skala in on je padel v 25 metrov globok prepad, ter seboj potegnil tudi Plachingerja. Ta se je k sreči vjel z vrvjo za neko ven štrlečo skalo in tako ušel smrti, akoravno je bil tudi težko poškodovan. Lass se

ralo podati k počitku, hrepeneče oko se je zaprlo, ne da bi se jim izpolnila srčna želja. Mnogo jih je bilo že na potu — pomislimo preslavne križarske bojnike ali tudi na navadne romarje n. pr. našega sopotnika — pa cilja niso dosegli“. Krasen je bil nagovor, samo malo predolg, če pomislimo na veliko utrujenost zmujenih, lačnih in žejnih romarjev.

V imenu romarjev zahvalil se je naš duhovni vodja Ansgar Braun v njemu lastni iskrenosti. Za natančnejše ogledovanje božjegrone cerkve ni bilo ta večer časa, storili smo to pozneje; skoraj hiteti smo morali iz cerkve, ker je čakalo nestrpno na vstop za nami tristo ruskih romarjev, ki so se hoteli še ta večer pokloniti Zveličarju pri božjem grobu. Ko se je naše sprejemno navdušenje poleglo, čutili smo vsi telesno utrujenost prav zelo. Zato smo pa z veseljem pozdravili naznanilo, da gremo sedaj naravnost v svoja določena gostišča. Ločili smo se na tri dele. Prvi del, — prva skupina, 100 romarjev — šel je z ravnateljem avstrijskega gostišča, da se tamkaj nastani. Drugi del — druga in tretja skupina, 200 romarjev, sledil je vodnikom v veliko frančiškansko gostišče „Casa nova“; tretji del — četrta in peta skupina, 237 romarjev med njimi tudi mi Spodnještajerci — klestili smo po vegastem kamenju, že v trdem mraku v največje in najnovejše francosko gostišče Asumpcionistov, ki nadkriljuje mesto kakor kaka kraljeva palača. Stoji že izven mestnega ozidja, od katerega ga loči le široka cesta. Obzidje so na tem kraju podrli in na-

je v breznu do smrti pobil, klical je še nekaj časa v smrtnih bolečinah na pomoč, kmalu pa je utihnil in izdihnil. Plachinger je imel še toliko moči, da je počasi plezal med hudimi mukami do Vrat, kjer je ljudi obvestil o nesreči in se potem nezavesten zgrudil na tla.

Ljubljanska stolnica dobi električno razsvetljavo.

Cesar je pomilostil dijaka Szyczinskega, ki je bil radi umora ces. namestnika Potočkega obsojen v smrt. Kazen mu je spremenjena v 20 letno ječo.

Stoletnica rojstva preporoditelja hrvatskega naroda, Ljudevita Gaja, se bo slovesno praznovala od 14.—16. avgusta.

Sveti oče so nevarno oboleli.

Orli. Dne 8. avgusta se zbere drugikrat v večjem številu mlada armada čilih „Orlov“, na stotine. Prileteli bodo iz vseh pokrajin, tudi naši štajerski, da se tam navdušijo in to mlado misel dalje med svet ponesejo. Dal Bog vsem njihovim sklepom vspeha, da bodo v resnici Orli v pravem pomenu besede, ki bodo izključali iz našega naroda — liberalizem. Na zdar!

Srbski staroradikalci zahtevajo, da se spremeni srbska vladarska rodbina. Volitev kakenga angleškega princa za srbskega kralja bi bila najugodnejša.

Srbski kralj Peter je resno obolel. Biva s svojo hčerjo v Ricarska Banja. To je neko letovišče, ki mu ga je daroval eden izmed zarotnikov in morilcev pokojnega kralja. Kralj ne more že več noči spati.

Dalmatinski deželni zbor bo sklican 17. septembra.

Belgijski jubilej. Minuli mesec je minulo 25 let, odkar je v Belgiji prišla na krmilo sedanja katoliška vlada. Teh 25 let znači za deželo dobo najsijajnejšega razvoja in vsak tudi najzagrizenejši svobodomislec mora to priznati, kar je katoliška stranka v Belgiji napravila za deželo.

Nemški prestolonaslednik bo v jeseni gost avstrijskega prestolonaslednika.

V Berolinu se revni ljudje hranijo s pasjim mesom. Lani so pojedli 3776 psov.

Nade domačih delavcev v zahodni Nemčiji. Obrtna depresija, ki je že pred nekaterimi meseci nastala v rensko-vestfalskih industrijskih krajih, je primorala mnogo podjetij, omejiti obrt, in vsled tega tudi odpustiti delavce. Pred vsem so se odpustili (odslovili) neučeni inozemski posebno tuj jezik govoreči delavci. Ker še ni ponehala ta depresija, se še tudi sedaj tu in tam omejujejo obrti in odslavljajo delavci, zaraditega izgubljajo pogosto tudi avstrijski delavci delo in službo. Pod temi okoliščinami je dohajajočim neučenim delavcem vseh vrst jako težavno, dobiti katerokoli delo. A tudi učeni inozemski delavci imajo točasno le malo nade, dobiti dobre službe, ker je podjetnikom pogosto težavno, obdržati stalne svoje delavce in vsled tega ne morejo vzprejemati novih delavcev. Uvažujoč te okoliščine, se mora tuzemskim delavcem sedaj svetovati, da si naj ne iščejo dela v navedenem industrijskem ozemlju.

Sestanek ruskega in nemškega vladarja bo 7. ali 8. avgusta. 28. julija je odpotoval car na Angleško, pri povratku pa se sestane z nemškim cesarjem Viljemom.

Špansko državo je doletela huda nesreča. V Maroku v Afriki imajo vojsko s Kabili, doma pa divja revolucija. V Maroku so Kabili začeli napadati delavce, ki so gradili novo špansko železnico. Že lani so Kabili ujeli

pravili gostiščinem vhodu nasproti nova vrata. Kakor v ljubo domačo hišo šli smo v svoj novi začasni dom veselega srca. Naša prtljaga, katere nismo videli že od Jafe, nas je že čakala. Vsak si svoje zgrabi in poišče svojo izbico po prej nam razdeljenih številkah.

Moja izbica, katero sem dobil z nekim ljubeznjivim benediktincem, imela je vhod s širnega balkona, ki je nudil prekrasen razgled čez mesto. Vse je urejeno novodobno; postelj nosi dva metra visoko železno ogradje z belo tanjšico, ki jo zakriva od vseh strani, da bi se ne priklatil kakšen lačni sila neprijetni moskit, komar najgladnejše sorte. Ko se malo otresemo prahu, hitimo v velikansko skupno obednico, kjer nas čaka po treh razredih vrejena, obilna in okusna večerja. Naši gostični, očetje dobro vedo, da človek ne živi posebno na potovanje od samega navdušenja in gledanja. Nekaj požirkov iskrega se vinca razveže kmalu nekako odrevenele jezike; v prijaznih pomenkih, katere je poziviljal posebno nek starejši, zgornještajerski romar duhovnik z izvrstnimi dovtipi, pozabili smo skoraj že celo na popotne trude. Predno smo se razšli, občudovali smo žarno leskeči prekrasni velikanski križ narejen iz 275 lučic (če se nisem morebiti vstel) na steni velike obednice, katere so električno razsvetlili. Voščili smo si veselega srca lahko noč, da se pokrepčamo za prelep program prihodnjega dne, namreč za izlet v Betlehem, kateri nam je bil določen za drugo jutro na sve zgodaj.

(Dalje prihodnjik.)

70 delavcev, ne da bi Španci nastopili proti njim. Zdaj so pa spet napadli delavce in jih šest pobili. Španci so morali odposlati ekspedicijo, ki naj kaznuje upornike. Iz pričetnih napadov se je razvila huda vojska. Kabili so dobro preskrbljeni z orožjem in strelivom in se bore hrabro. Boji so izredno ljuti in krvavi. Tudi Španci branijo svoje postojanke hrabro, a žal, da jim je že večkrat zmanjkalo streliva. Strašen je bil napad kabilске konjenice na Špance; v desni meč, v levi samokres, so prihrumeli nad nje. Še le po groznem klanju so Španci odbili napad. — Doma pa so močne stranke, republikanska, anarhistična in socialdemokratska stranka, in v kalnem hočejo ribiti. Revolucija je vzbruhnila predvsem v Barceloni, nato v Geroni in Taragoni. Vršijo se krvavi spopadi, katerih se udeležujejo tudi ženske. V Madridu so se vršile velike demonstracije proti kralju Alfonzu, večkrat so ga izžvižgali ter zahtevali, naj se takoj ustavi vojska v Maroku; in ker je tudi kraljica nepriljubljena, zato je kraljevi prestol v nevarnosti. Karlisti delajo na to, da zasede sin rajnega Don Carlosa, princ Jaime, španski prestol. V hudem položaju je torej sedaj španska država, ki so se ji še le zacelile globoke rane, ki jih je zadobila v vojski z Američani, ko je izgubila Filipine in Kubo.

V Peterburgu na Ruskem se je podrla sedem nadstropij visoka hiša. Zaprti so inženjerja in zidarskega podjetnika, ki sta zakrivila nesrečo s tem, da sta rabila preslab material. Iz razvalin so izveli 25 mrličev, deveterim manjkajo glave.

V Mandžuriji so velike povodnji. Na tisoče ljudi je utonilo.

Japonska vlada hoče zadušiti socialno demokracijo.

Turška zbornica je odobrila postavbo o vojaških novicah, ki se razdele v 6 razredov. Rekrutov bo po novi postavi 150.000 več.

Francoski minister Clemenceau, znan po svojem kulturnem boju, je moral odstopiti.

Iz Francoskega na Angleško po zraku. To pot, ki meri preko morja na najožjem mestu 28 kilometrov, je te dni preletel francoski zrakoplovec Blierot. Porabil je za to pot samo 23 minut. Angleži so ga sprejeli z velikim navdušenjem in pravijo, da mu postavijo celo spomenik v angleškem mestu Dover. Letalni stroj je imenitno funkcioniral, spremljala ga je sicer za slučaj nesreče ladija, katere pa pogumni zrakoplovec sploh ni rabil.

Zrakoplovec padel v morje. Zrakoplovec Latham, ki je hotel s svojim letalnim strojem zleteti iz Francoskega na Angleško, je padel dva kilometra pred mostom Dover v morje. Ladja, ki ga je spremljala in nanj pazila, ga je pobrala iz morja in rešila njega in njegov letalni stroj. Zrakoplovec in stroj sta nekoliko poškodovana.

Moderno linčanje. V Frankobrodu je 16letna hčerka potnika Himpfnerja, obupana nad neprestanim trpinčenjem staršev, skočila iz okna II nadstropja, in obležala smrtno poškodovana na cesti. Ljudstvo, ki je poznalo krute in sirove starše, je bilo radi tega silno razburjeno. Zvečer se je zbralo pred hišo nad 2000 oseb. Množica je vdrla v stanovanje, tirala starše na ulico ter pretepaje jih s palicami gnala po mestu. Močan oddelek policije in vojaštva je množico razgnal in kaznovane starše odpeljal z velikim trudom domov. Okrog hiše so morali postaviti močan kordon stražnikov, ker bi bila množica rada vprizorila nov napad.

Perzijci ponujajo odstavljenemu šahu na leto 3000 funtov šterlingov pod pogojem, da takoj zapusti deželo.

V Perziji so naslov šaha odpravili in uvedli namesto tega naslov sultan.

Vlak se je ustavil v tunelu. Na neki ogrski železnici se je pripetil te dni posebne vrste slučaj. Vlak je imal en voz previsoko obložen s senom in ko je ta previsok voz zavozil v tunel, ni mogla lokomotiva speljati vlaka skozi tunel. Razni vlaki so imeli vsled tega precejšnje zamude.

Dama dvojna doktorica. Na dunajskem vseučilišču je promovirala phil. dr. grofica Albertina Marija Marschali za doktorico zdravilstva.

Abesinskega kralja Menelika je zadel mrtvoud. Kralj ne more govoriti.

Potok se je pogreznil. Potok, ki teče pri Zatični na Dolenjskem skozi „Mrzlo polje“, se je kar nenadoma posušil. Vzrok je neka razpoklina na dnu potoka, v katero se pogreza sedaj vsa voda. Na kraških tleh niso take razpokline nič redkega. Zato nimajo po dolinah nič vode, ker odteka skoro vsa voda skozi take razpokline v podzemeljske jame. Ljudje pri Zatični so zelo potrti, ker bodo vsled tega trpeli pomanjkanja vode.

Razgled po domovini.

† Franc Mlakar. V soboto, dne 31. julija je umrl v Hošnici po kratki bolezní večkratni tamošnji župan, veleposesnik, podpredsednik Slovenske kmečke zveze gospod Franc Mlakar. Slovenska kmečka zveza je poslala k njegovemu pogrebu državna in deželna poslanca dra A. Korošca in F. Piška.

Poslanec dr. Korošec je pri namestnji v Gradcu posredoval za hitro pomoč od toče poškodovanim v ptujskem in mariborskem okraju. Prihodnji teden pride namestnik sam si ogledat poškodovane kraje.

Zrelostni izpit na ženskem učteljišču obč. šolskih sester v Mariboru je zelo dobro izpadel. Kandidatinj je bilo 27, od katerih so napravile štiri izpit z odliko, druge pa vse z dobrim vspehom. Imena kandidatinj so: Anetzhuber Marija (z odliko), Franz Marija, Goričar Helena (z odliko), Lončar Albina, Lemež Elza, Meyer Ana, Osterž Josipina, Petrinčič Julija, Prangl Sofija, Rojko Amalija, Roscher Marija, Sandermann Marija, Schönwetter Hilda (z odliko), Spindler Stefanija, Stangl Ana, Stanetič Matilda, Stepischnegg Mariana, Vaupotič Franciška.

Iz pravosodne službe. Pravosodni minister je imenoval okrajnega sodnika Jožefa pl. Dnearja v Celju za okrajnega sodnika in sodnijskega predstojnika v Gornji Radgoni, okrajnega sodnika Viljema Kronasserja v Gornji Radgoni za okrajnega sodnika v Mariboru, okrajnega sodnika dr. Viljema Stepischnegega v Šoštanju okrajnim sodnikom v Celju in okrajnega sodnika dr. Gustava Rostok v Konjicah za okrajnega sodnika in sodnijskega predstojnika v Šoštanju. — Cesar je imenoval deželnosodnega svetnika Antona Morocuttija v Mariboru višjim deželnosodnim svetnikom.

Grozovita toča je v soboto dne 24. julija opustošila Štajersko. Vspala se je v treh panogah: na gornjem Štajerskem v celteškem in sekovskem okraju, potem na srednjem Štajerskem v okolici Hartberga v bistrski dolini, najgrozoviteje pa je divjala v ormoškem okraju. Stotisoče kmečkih ljudi stoji pred gospodarskim polomom.

Ogledovanje govedi se bo letos vršilo po sledečem redu: 24. avgusta v Ljubnem (za Gornji grad), 26. avgusta v Šoštanju, 28. avgusta v Kaplji (za Vransko), 30. avgusta v Sevnici, 1. septembra v Celju, 3. septembra v Slov. Bistrici, 7. septembra v Ljutomeru, 9. septembra v Ormožu.

Pošiljalatli razglednic, pozor! Dosedaj so se razglednice, na katerih naslovni strani je bil prilepljen narodni ali kak drug kolek, brez vsega izročile adresatu. V najnovejšem času pa je treba za take razglednice plačati 10 h kazni, ker se vsled namigljajga poštnega ravnateljstva smatrajo kot pisma. Dne 8. junija t. l. je poštno ravnateljstvo izdalo odlok, kateri trdi, da ni dvoma, da se morajo take razglednice taksirati kot pisma.

Nove razglednice „Slov. dij. zveze“. „Slov. dij. zveza“ je zopet založila dvojce vrst razglednic, katerih ena se nanaša na njeno izobraževalno delo, druga na narodno obrambno. Osnutke je prav lično izdelal domači umetnik g. Maksim Gaspari. Prijatelji, somišljeniki, segajte pridno po njih! Tovariši, razširjajte jih povsod! Cena jim je 10 v za komad. Naročajo se pri: Stanko Masič, stud. iur., Ljubljana, Zalokarjeva ul. 10.

Oplotnica. Zvesti „Naš Dom“, želim ti tudi jaz nekaj novega naznaniti iz Oplotnice. Pri nas v Oplotnici hudo pritiskajo Nemci na naš vrti slovenski narod ter bi si radi vse vrle Slovence podjarmili. Mi, dragi Slovenci, ne dajmo se tako preslepiti od teh sovražnikov, držimo se vedno gesla „Svoji k svojim“, pa ne bomo ogoljufani. Naš vrli narod naj vedno napreduje ter vedno zmaga! Saj mi Slovenci ne delamo za drugo, kakor za sv. vero ter za našo slovensko domovino. Lepa naša slovenska domovina je vredna, da se za njo bojujemo ter slavno zmago pridobimo, da ne bo več stokala pod nemčurskim jarmom.

Čili Slovenec V.

Ormož. Pri kopanju v Dravi je utonil učenec 3. razreda ljudske šole Kirič.

Iz ormoške okolice. Dne 24. julija popoldne po 4. uri je naš okraj grozovito oklestila toča, kakršne ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Vinogradi so suhi kakor v zimskem času in uničeni za dve, tri leta. Kar je bilo žita ali pšenice zložene v razstavah, je popolnoma zmlačeno, kar pa je bilo še za žeti, je zbito v zemljo. Od koruze štrlijo le gole bilke kvišku; oves in deteljo in druge poljske pridelke je toča docela zbila v zemljo. Toča je klestila dobrih 10 minut, debela kakor najdebelejši orehi ali srednja kurja jajca. Sadno drevje je skoraj golo, pod njim leži sklesčeno listje z letošnjimi in lanskimi mladikami. Enako je trpelo tudi gozdno drevje. Zajcev in ptičev je pobitih na stotine. Živino in ljudi, ki jih je zasačila na prostem, je ranila do krvavega. Šipe na oknih in opeko

na strehah je zdrobila; strehe, obrnjene proti toči, so razkrite. Najhuje je prizadeto mesto Ormož, ki je razbito kakor po potresu. Poštni vlak, ki ga je grozna nevihta dobila med Ormožem in Veliko nedeljo, je bil tako poškodovan, da so ga morali v delavnico v popravilo poslati. — Ubogi ljudje nimajo nobenega živeža za se in nimajo tudi živini kaj polagati. Kar je pustila suša — je vzela toča. Zato je ljudstvo popolnoma obupano in sliši se, da če ne dobi hitre in zdatne podpore, mora zapustiti svojo rojstno grudo in iti po svetu. Zato je dolžnost države in dežele, da hitro in zdatno pomaga!

Krapje pri Ljutomeru. Zopet nam je nebeški vrtnar utrgal cvetko iz lepe Marijine družbe ljutomerške ter jo presadil iz te solzne doline v nebeški vrt. Tužno so doneli zvonovi dne 21. in 22. julija, naznanjajoč daleč na okoli žalostno novico, da je Bernardika Babič iz Gornjega Krapja 20. julija zvečer mirno v Gospodu zaspala, v najlepšem cvetu mladosti, stara še le 20 let. Revica je bila še pred letom čvrsta in zdrava, sama ni vedela, kje se je prehladila, pa ta neozdravljiva bolezen, sušica jo je spravila v bolniško posteljo, iz katere ni vstala več. Vdana v voljo božjo je zelo potrpečljivo prenašala hude bolečine, ki so jo mučile celih 8 mesecev, bila je res zmiraj še vesela. Pogreba se je udeležilo lepo število ovenčanih Marijinih hčerk z gorečimi svečami v roki. Pri odprtem grobu so ji v slovo zapele njene sestre ginljivo nagrobnico. Žalostne stariše naj tolaži zavest, da njih dobra hčerka prosi za nje v nebesih. Draga nam Bernardika, počivaj v miru!

Mica.

Paka nad Velenjem. V nedeljo 8. avgusta popoldne ob 4. uri priredi pri g. Lahovniku p. d. Vošnjaku g. deželni poslanec dr. Verstovšek političen shod Kmečke zveze. Kmetje, udeležite se tega shoda v obilnem številu.

Ogroc ali podjedi delajo letos po nekod grozovito škodo. Trato tako podjedajo, da se na razsežne kose da od zemlje odvdigniti, kakor bi odejo s postelje jemal; tudi po vinogradih jih je vse živo. Kjer se kopa, naj otroci hodijo za kopači in te bele, debele rejene črve pobirajo v posode. Kure je rade jedo. Druge pomoči ni.

Koroške novice.

Državni poslanec Konrad Walcher je imenovan za župnika v Št. Vidu na Glini.

Nenadoma umrla je v Celovcu vratarjeva vdova Katarina Huspek. Ko je prišla domov v svoje stanovanje, je kar nenadoma padla na tla od srčne kapi zadeta. Bila je v trenutku mrtva. Pred nekaj urami je še prav vesela opravljala svoja dela pri snaženju na glavnem kolodvoru.

Prevalje. Občni zbor naše posojilnice, ki je vzbudil na Koroškem toliko prahu, je sedaj po deželnem sodišču v Celovcu razveljavljen, ker je bil sklican na popolnoma nepostaven način. Razveljavljeni so tudi deleži nasprotnikov, ki so bili tik pred občnim zborom sprejeti brez odobrove seje. Kaj bo sedaj ukrenila celjska zveza, ki je izročila našo slovensko posojilnico nemčurskim rekam, da izpere raz sebe madež narodnega izdajstva?

Društvena kronika.

Št. Andraž. Dne 8. avgusta ob 8. uri jutraj se vrši pri g. županu Vašlu pripravljalni shod za ustanovitev izobraževalnega društva, na katerem bo de govoril deželni poslanec g. dr. Verstovšek.

Mladini.

Prvi mladeniški shod na Slovaškem bo dne 8. avgusta v Trdnicih in sicer združen shod kmečke in delavske mladine spojen z veliko narodno slavnostjo. Na shodu govore poslanci Sačualik, Šlinger, akademik Smýkal in več drugih kmečkih in delavskih, priprostih in izobraženih govornikov. Tem potom se tedaj priklopi veliki mladinski organizaciji tudi zavedna slovaška mladina.

Orlov praznik bo dne 8. avgusta v Kamniku. Ob 10. uri sv. maša v župni cerkvi. Od 11. do 12. ure govor in pozdravi pred „Kamniškim domom“, nato obhod po mestu s kavalkado in godbo. Popoldne ob 4. uri javna telovadba, po telovadbi veselica.

Češka mladina. Tudi češka mladina ne zaostaja za drugo mladino. Priredila je že letos več veličastnih zborovanj, mej temi tudi na Velehradu, kjer se je nad vse krasno obneslo. V nedeljo dne 1. avgusta je zborovala severomoravska mladina Bouzovém v velikanski udeležbi. Na shodu so med drugimi govorili tudi akademik Smýkal, poslanca Valoušek in Dovrtěla. Češka mladina dela v mladinski organizaciji kar naravnost velikanske korake. Dajmo ji slediti.

Poljska mladina. Tudi na Poljskem se mladina vzbuja k mlademu in zdravemu prerojenju. Čez 300 dele-

gatov raznih mladeniških društev se je zbralo v Zakopanu, bil so zastopniki poljske mladine iz Avstrije, Nemčije, Francije, Anglije in Švice. Na shodu se med drugimi važnimi vprašanji razpravljali visokošolsko vprašanje. Giblje se giblje, mladina se giblje, mladi vstajajo.

Mladenkam.

Na sveti večer sedi zelo premožna kmetica — vdova Magda Krsnikova se svojimi že odraslimi otroci v sicer kmetiško, a lepo opravljeni, prijetno ogrevani, lepo razsvetljeni sobi, katero danes še posebno kinčajo okusno sestavljene jaslice. Bilo je po končane večerji; razgovarjajo se o tem in onem, čakajoč na odhod k polnočnici. Edini sin, Mirko, sedaj osmošolec, je doma na počitnicah; slovi kot uzoren mladenič — dijak na daleč okoli; po maturi hoče se posvetiti duhovskemu stanu. Najmlajša hčerka, Milica, je tudi le na obisku doma, morda so to njeni zadnji božični prazniki na domu, ker že majnika nameni storiti obljube kot usmiljenka. Najstarejša hčerka, Ana, zaročena z vrlim kmetskim mladenčcem, prevzame po poroki februarja — kmetijo. Pri prvem pogledu na to družinsko skupino skliknili bi: „Srečna rodbina in še srečnejša mati takih otrok!“ In vkljub temu zapazimo v maternih očeh solze; vidi se ji na obrazu, da jo nekaj teži, da njena sreča ni popolna. Krsnikovka je imela še eno hčerko — Liziko, krasotico, ki je bila njena ljubljena; ljubila jo je nepopisljivo, rekli bi, ljubila jo je bolj kot vse ostale otroke, in jo vsled tega razvadila; vest je materi očitala, da je morda njena prevelika, enostranska ljubezen vsaj deloma zakrivila pogubo hčerke. Lepa Lizika je pač pri materi vse dosegla in tudi to, da je smela v mesto v neko moderno izobraževališče, kjer je ostala tri leta; vrnila se je kot novodobna gospica. Nadarjena in lepa mladenka bila je povabljena tudi večkrat v bližno grajščino; zabavala se je tam v elegantni družbi, očarala vse se svojim krasnim petjem in sviranjem na glasoviru. V svojo nesrečo seznanila se je tam z bogatim, a malovrednim baronom, ki ji je dvoril in ji obetal nebesa, če mu sledi v mesto, obljubojči ji tam svoječasno zakon. Zaslepljena deklica, ki v modernem zavodu vsled čitanja novodobnih knjig in vsled upliva prostomislečega učiteljskega osobja prišla ob versko prepričanje, udala se je prošnji zapeljivca, misleč, da tak čin ni nikakor sramotilen, in ga le obsojajo nazadnjaki, ki nočejo pripoznavati nobenega modernega napredka. Svoji materi, se ve, ni upala razodeti storjenega sklepa. Nekega dne Lizike ni bilo več; odslovno pismo, sestavljeno v krasnih besedah, pa je bilo za ubogo mater grozen udarec; po čitanju se je Krsnikovka nezavestno zgrudila na tla; posledica je bila smrtno nevarna bolezen, od katere je revica še le čez pol leta ozdravela. Baronova prijateljica, poroko je namreč baron vedno odlagal, pa je živela na stroške ljubimca razkošno v mestu; vaščani, ki so se mudili tu in tam po opravkih v mestu, videli so jo večkrat v dragocenih oblačilih, večinoma poljaje se v krasni kočiji. Za Krsnikov dom pa je bila Lizika mrtva; nihče ni več imenoval njenega imena. Nekdo pa je vendar dan na dan na njo mislil, za njo molil, in to je bilo ljubeče materno srce. Solze na božični večer so veljale zgubljenki; to so vedeli vsi navzoči, a molčali so... Morda okoli 10. ure tistega večera čujejo se v veži koraki; dveri se odpro; vstopi boječe ubožno oblečena žena; mlada je še, a pripognjena je, slaba, da komaj stopa; glad in bolezen se ji bere na licu; začudeno se vsi ogledajo. V tem trenutku pa došenka že kleči pred kmetico in ihti: „Mati, ljuba mati! Usmiljenje, odpusčenje! Skesana nesrečnica kleči tu pred Vami; kratki so dnevi meni še odmerjeni; mirno le mi je umreti spravljena z Bogom, z Vami mati, in z Vami vsemi. V bolnišnici sem se po posredovanju usmiljenke spravila se svojim Bogom. Umreti pa hočem doma pri svojih, če me, nevrednice, ne zavržete!“ Ni Vam, bralke drage, treba praviti, kaj je storila mati, kaj brat in sestra, saj to same čutite. Spokorjenka Lizika je ostala doma; telesno ni ozdravela; na Svečnico zatisnila je — zanašajoč se na „Večno Usmiljenje“ in na priprošnjo „Zavetja grešnikov“ — mirno svoje trudne oči. Mati je ob smrti ljubljene tudi jokala, a te solze so bile odrešilne solze tolažbe. K slepu le omenjam, da je bila Lizika po preteku dveh let od barona — brez vseh sredstev — zapuščena; naveličal se je bil, ter našel novo zabavo pri neki gledališki igralki. Pol leta je bila Lizika v bolnišnici, ker je bila vsled razburjenja in pomanjkanja nevarno zbolela. Ko je le nekaj okrevala, vrnila se je tja, kjer je upala po skesanem spreobrnjenju še najti mir srca.

Poziv slovenskim dekletom! Dekleta, ki čutite v sebi poklic za samski stan, dasiravno imate toliko premoženja, da bi se mogle pošteno omožiti, vam velja ta poziv. Vedite, častite šolske sestre, ki imajo po vseh slovenskih škofijah svoje naselbine, one vam rade volje dajo svojo redovno obleko, ako vas veseli po navodilu tretjega

reda sv. Frančiška spokorno živeti in se truditi z odgojo krščanske mladine. Čujte, iz Afrike in Amerike dohajajo šolskim sestrām nujne prošnje, da bi prišle in ondi prevzele krščansko odgojo slovenskih otrok. Zato bi jim bile posebno dobro došle učiteljice, ki še niso preveč v letih in imajo veselje za svojimi slovenskimi rojaki pogledati v svet. Natančneje pogoje za sprejem v samostan izveste pri oč. šolskih sestrāh v Mariboru, v Celju, v Ljubljani, v Trstu, v Ropnjah, v Velikoven ali v Tomaju, bodisi ustno bodisi pisмено. Oglasite se brez odloga, kjer vam je bližje!

Zabavi.

Od kedaj nosijo naši slovenski mladeniči tako radi šopke — „pušelje“?

„Daj mi cvetko, dete zalo,
da na prsi jo pripnem,
za spomin cvetico malo,
predno v tuje kraje spém!“
S. Gregorič.

Ni ga menda slovenskega mladeniča, ki bi ne bil ponositi na to, če mu diči njegova krepka prsa šopek — zelen ali cvetoč. Pa saj se temu niti ni čuditi: Z lepo duhtečim šopkom okrašen slovenski fant — če je pošten in vesel — je res nekaka podoba zale cvetke...

Kedaj pa je dobil slovenski mladenič prvokrat pripet šopek na svoje prsi? Večkrat sem že listal našo zgodovino, a kedaj in zakaj je slovenska mladenka začela pripenjati fantom šopke — o tem naši stari kronisti ne vedo ničesar povedati.

Pred nedavnim me je rešil mojega domnevanja zgovorni, sivolasi starček — ki ima že devet križev na svojem vpognjenem hrbtu — s to-le mično pripovedko, ki je vredna, da se otine pozabnosti.

Bilo je tiste hude čase, ko je tudi po naših slovenskih goricah divjal kruti Turčin. Tako in enako je navadno začel Strnadov Blaže svoje pripovedi, katerih je imel vedno dosti v zalogi. To, kar ti bom France danes povedal, ni izmišljeno, ampak to so mi že moj rajni dedek, ki so bili blizu sto let stari, pripovedali v moji mladosti. Njim so to tudi njihov dedec pravili. Tiste čase torej, ko so v naših krajih plenili, ropali, požigali in v trpko sužnjost tirali našo mladino kruti Turčini, tudi tedaj so naši slovenski fantje in dekleta pokazali mnogokrat svoj slovenski pogum, vstrajnost in svojo — prebrisanost. Ko so naši dobri Slovenci tako nekega leta pospravili večinoma že vse žitne pridelke v shrambe in jih do zadnjega kotička napolnili, prijaše nekega večera k Sv. J. mlad glasnik od hrvatske meje, ves utrujen pa tudi ranjen, z glasom: „Turki se bližajo!“ Bilo je soboto večer kot po navadi več ljudstva zbranega pod mogočno večstoletno lipo blizu cerkvice. Vsled te neprijetne vesti, je bilo nakrat vse zbegano, nastal je krik in vik. Le razsodnejši možje in gospod župnik so ohranili bolj mirno kri in so se začeli takoj posvetovati, kako se v bran postaviti proti ljutemu sovragu. Dolgo so sklepali in se posvetovali, sklenili so, napraviti krog cerkvenega zida obrambno taborišče. Ko napoči tmina, je začelo nebo sem od vzhoda žareti v znamenje, da azijski divjaki palijo vasi po Murskem polju krog Ljutomera.

Dasiravno v groznem strahu pred dogodki prihodnjega dne, vendar je bilo vso noč vse, staro in mlado, živo in marljivo. Delale so se priprave za boj, kar se je moglo, se je skrilo v podzemne shrambe in luknje. Najbolj živo se je delalo pri cerkvi vrh hribočka. Zgodaj v jutru, ko je prisijalo zlato solnce, je pozval gospod župnik, ki so mu že tudi leta klonila sivo glavo, može in mladeniče k posvetovanju, da si izbere poveljnike, ter se določi natančen načrt za obrambo. Slavičev Tone je bil izbran poveljnikom. Razdeli se orožje in prostor, kje mora biti ta ali ona četa. Vtem pridirjata dva brza jezdeca, vsa okrvavljena: „Pripravite se na boj, Turki se bližajo, krog poldneva bodo že tu!“ Tako se je glasilo njuno poročilo. Poveljnik Tone, čvrst in pogumen fant, pravi: „Turkov bo gotovo pet, šestkrat več kot nas, toraj če ne bomo znali rabiti kako zvijačo in preslepiti sovraga, pa smo gotovo poraženi. Glejte, dobra misel mi je padla v glavo: Tisto turško obleko, ki smo jo pred več leti ugrabili premaganim Turčinom pri Treh Kraljih in je s hranjena v gradu, to porabimo. Kakih šestdeset močnih fantov naj se preobleče v njo in ob najhujši sili pride tiho od zadaj kakor na pomoč nad Turčine, a jih od zadaj z vso močjo napade. S tem bo se začela zmešnjava med Turki. A naši preoblečeni morajo imeti neko znamenje, da se ne bodo sami med seboj pobili. Kakšen znak bi bil najboljši?“ Tu se oglasi čvrsto dekle Rezika Roškarjeva: „Glejte tam na vrtu je dosti rožmarina in drugih cvetk, iz teh napravimo dekleta šopke in jih potem pripnemo fantom na prsa.“ To je ob-

veljalo. Načelnik takoj izbere čez šestdeset fantov, naroči Strnadovemu Jakcu, Krambergerjevemu Francetu in Šitovemu Jožeku, naj vodijo „turško četo“ v boj in v najhujšem metežu napravijo nered med sovragi. Poprej pa se morajo fantje dobro skriti v gosti šumi vrh klanca, nekaj streljajev od cerkve.

Bolj ko se je bližal poldan, vedno več glasnikov je prihajalo z žalostnim poročilom, da se Turki bližajo. Se predno je bilo opoldne, je pridrvila močna turška tolpa pred cerkvico. Ljut boj se je pričel, boj na življenje in smrt, pravo mesarsko klanje! Potoki krvi tečejo po hribu navzdol. Junak pada za junakom... Turčini vedno bolj rjove, kličejo „Alah il Alah“; naši odgovarjajo „Z Jezusom in Marijo za domovino!“ Že se vidi, da bodo naši brambovci omagali pred turško premočjo. Sedaj dá poveljnik Slavič onim šestdeseterim znamenje, naj hitijo na pomoč. Turki veselč se pomoči, ki prihaja od klanca sem, ustavijo za nekaj časa napad in z besnim krikom pozdravijo naše preoblečene „Turke“. Sedaj se je nudila tudi branteljem za cerkvenim zidom priložnost zbrati zadnje sile za odločilen boj. Ko se naši „turški“ fantje strnejo s sovragi, začnejo neusmiljeno sekati po turških bučah. Turki poveljnik in za njim drugi padajo kakor zrele hruške z drevesa.

Grozen nered nastane med širokohlavnimi sovragi. Poveljnikov nimajo, premoteni so, začno torej pobijati eden drugega, misleč, da so vsi preoblečeni Slovenci. Nazadnje, ko vderó tudi brambovci izza cerkvenega taborišča, spusté se Turki v bég proti klanecu. A tam jih spét, kar jih ni dosegel slovenski meč, polijó dekleta in žene z vrelim kropom in žgočo smolo. Le malo številce turških divjakov je prineslo v Turčijo žalosten glas, kako hrabro in prebrisano so Slovenci se borili proti njim. — Jaz sem bil Strnadovemu Blažetu prav iz srca hvaležen za to povestico, kajti sklepal sem z vso gotovostjo iz tega, da so od tedaj že začeli naši slovenski fantje nositi zelene, cvetoče, a še bolj, dobro duhteče šopke na svojih prsih. Saj, če je Blažetova povestica res istinita, je tudi vredno, da se spomin na zmago, pri kateri je sodeloval tudi rožmarin in drugo cvetje, ohrani tako dolgo, dokler bodo živeli slovenski fantje in dekleta!

Vi, mladeniči slovenski, pa glejte, da boste se svojo poštenostjo, pogumom, vstrajnostjo in zvestobo vedno vredni dobro duhtečih šopkov, ki vam jih na prsa pripenjajo vrla, pošena slovenska dekleta! — — — — —

Fajgeljček, nageljček, rožmarin,
z njega Ti pušelje naredim...

Branislav.

Cerkvene zadeve.

V Kelmoraju so odpotovali ekselencja, knezoškof dr. Mihael Napotnik, da se udeležijo katoliškega shoda.

Instaliran je bil dne 31. julija preč. g. profesor Jakob Kavčič za kanonika kn. šk. lavantinskega stolnega kapitelja. Instalacije se je udeležilo lepo število duhovnih sobratov, prijateljev slavljenca. Na mnoga leta!

Imenovan je č. g. dr. Jos. Somrek profesorjem pastoralke na mariborskem bogoslovnem učilišču.

Ministrstvo je imenovalo č. g. Jan. Ev. Kociper, kornega vikarja in kateheta v Mariboru, za veroučitelja na c. kr. mariborski gimnaziji.

Zupnijo Spitalič je dobil č. g. Janez Goričan, kaplan pri Sv. Lenartu v Slov. goricah.

Umrli je č. g. Janez Slomšek, upokojeni župnik zabukovski.

Na novo nameščeni so oč. gg. kaplani: Mihael Barbič pri Sv. Juriju ob južni železnici, Mihael Kos v Ljutomeru, Jožef Pinter v Makolah, Janez Razbornik pri Sv. Martinu na Pohorju in Frančišek Škof v Marenbergu. — Premeščeni so oč. gg. kaplani: Ivan Alt v Poljčane, dr. Anton Jehart v Stari trg, Alojzij Kramaršič na Remšnik, Alojzij Musi k Sv. Ilju pod Turjakom, Anton Penič v Žetale in Friderik Ratej k Sv. Juriju ob Ščavnici. — V začasni pokoj je stopil č. g. Frančišek Lovrenko, kaplan v Žetalah.

Tržaška škofija. Č. g. Franc Magdič, ki je lani v Ormožu pel novo sv. mašo, pojde za kaplana v Brezovico.

Romarski vlak v Marijino Celje vozi dne 9. avgusta t. l. iz Maribora po sledečem voznem redu: Iz Maribora odide vlak ob 10. uri 50 minut ponoči; iz Pesnice ob 11. uri ponoči; iz Št. Ilje ob 11. uri 14 minut ponoči; iz Špilfelda ob 11. uri 21 minut ponoči in pride v Neuberg ob 3. uri 30 minut zjutraj. Vsem dosedanjim romarjem je še gotovo znano, kake sitnosti so bile na ozko-tirni železnici od Kapfenberga do Au-Seewissen, ker železnica nima zadosti vozov. Da se ognemo tem sitnostim, so letos peljamo v Neuberg, ker nam tam ni treba nikjer prestopati, ampak nas vlak pelje iz Maribora naravnost na

zadnjo postajo. Letos torej ne bo nobene stiske, kakor prejšnja leta. Iz Neuburga imamo potem dobrih 7 ur peš v Marijino Celje in sicer po lepi poti. Nazaj se vrnemo dne 12. avgusta. Iz Neuburga odide vlak ob 2. uri 30 minut popoldne in pride v Maribor ob 6. uri 33 minut zvečer. Romarji se lahko z večernimi vlaki odpeljejo proti Ljutomeru, Celju in proti Koroški. Vozne cene so enake za vse postaje od Maribora do Špelfelda. Vožnja stane iz Maribora in nazaj v III. razredu 9 K in v II. razredu 12 K 30 v. Romarji, ki težko hodijo, se iz Neuburga v Marijino Celje lahko peljajo z vozom. Voz iz Neuburga v Marijino Celje stane za osebo 5 K in ravno toliko tudi iz Marijinega Celja nazaj v Neuburg. Karte za vlak se naročajo edino-le pod naslovom: Romarski odbor v Mariboru, Grajska ulica št. 2. V Mariboru se posamezne karte lahko kupijo v Tiskarni sv. Cirila. Po pošti ne kaže naročati kart v Tiskarni sv. Cirila, ker dela to velike zmešnjave in zamuda. Kdor se hoče od Neuburga naprej peljati z vozom, naj to pri naročilu karte izrečno pove ter priloži za en prostor na vozu 5 K za vožnjo tja, in če se hoče peljati tudi iz Marijinega Celja nazaj v Neuburg, drugih 5 K za vožnjo nazaj. Kdor si voza ne naroči naprej, ne bo mogel lahko dobiti prostora. Karte se pošljejo le proti predplačilu. Na vlaku se dne 9. avgusta karte ne bodo več dobile, zato si naj vsak romar karto pravočasno naroči. Naročila na karte moramo imeti najpozneje dne 5. avgusta še v rokah, da jih romarji pravočasno še dobijo. — Romarski odbor, Maribor, Grajska ulica št. 2.

Božjapot na Zaplazu na Dolenjskem, znana tudi Štajercem, praznuje letos 100 letnico. Prva svečanost bo dne 8. avgusta. Potem pa še sledi več romarskih shodov. Največja bosta dne 15. in 20. avgusta; takrat pridejo tudi Štajerci. Želeti je: Naj bi se v tem jubilejnem letu obilo vdeležili tega romanja.

Čadram. Slikanje naše prelepe nove farne cerkve se letos zopet nadaljuje pod vodstvom preč. g. msgr. župnika Jurija Bezenšek, ki nam vernim faranom hočejo pripraviti prav lepo hišo božjo. Bodí jim čast in zahvala za njihov trud in trpljenje.

Slovenski faran Vek.

Duhovna gredica. Porcijunkulski odpustek. O imenu in o zgodovini tega odpustka ste, dragi bralci „Duh. gredice“, slišali, ste brali lani ravno v tem času! Letos naj nekaj malega povem o njega namenu! Imeniten je ta odpustek, ker je dan res naravnost iz nebes. Sv. Frančišek Seraf. si ga je izprosil od Jezusa in zakaj? Za grešnike, za uboge ljudi. Prvotno se je mogel ta odpustek dobiti le v asiški cerkvi, imenovani Porcijunkula, in le tisti ga je dobil, ki je obiskal to cerkev dne 1. ali 2. avgusta. Pozneje so papeži določili, da se lahko dobi v vseh frančiškanskih, kapucinskih in minoritskih cerkvah in da se lahko daruje tudi ubogim dušam v vicah. In teh ne smemo pozabiti! Glejte one kličejo k nam zaupno: „Usmilit se nas, usmilit se nas, vsaj vi, prijatelji naši!“ Sleherni izmed nas ima že katerega od svojih v večnosti. Li veš, kje je njegova duša? Mogoče je, da potrebuje tvoje pomoči! Kdo nima svojih napak in slabosti, ki se jih pa mora očistiti v groznem ognju vic, predno hoče gledati najčistejše obličje božje! Kaj trpijo v vicah in kako trpijo, to nam pa naj povejo cerkveni očetje! Ti pa učijo in njih splošen nauk je, da se trpljenje vic od peklenškega le v tem razločuje, da je trpljenje v peklu večno, v vicah pa časno; zato lahko vice imenujemo časni pekel, pekel pa večne vice. In v tem trpljenju si duše v vicah ne morejo pomagati, ker zanje je čas zaslužnja že potekel. Mi jim pa lahko pomagamo, ker smo z njimi v zvezi po občestvu svetnikov. In s porcijunkulskim odpustkom jim lahko pomagamo, jih lahko rešimo iz vic, ali jim čas trpljenja v vicah vsaj okrajšamo. In dragi, koliko duš bomo sedaj rešili, toliko priprošnjikov in prijateljev si bomo pridobili za oni čas, ko bomo morda mi potrebovali od drugodi pomoči in hladila v trpljenju vic. In tako bomo se lahko zanašali na gotovo pomoč! C.

Razno blago.

Zdravniške preiskave pred poroko. Z julijem je postal v državi Washington pravomočen zakon, po katerem se morajo vsi, ki se nameravajo poročiti, pustiti preiskati od drž. zdravnika in je poroka dovoljena le, če prineseta na poročni urad oba zaročenca ugodna zdravniška spričevala. Oproščene zdravniškega pregleda so ženske, ki so prekoračile 45 leto starosti.

Z eno nogo v Združenih državah, z drugo v Kanadi stoji poštni urad v Berbe Plain. To je na meji med Vermontom v Združenih državah in pokrajino Quebec v Kanadi. Hiša je iz kamna in jo je pred 82 leti sezidalo mesto Berbe Plain tako, da jo polovica stoji v Kanadi, polovica pa v Združenih državah. Pošto upravljata oče in

hči, in sicer ima oče kanadski poštni urad, hčerka pa Vermontskega. Sredi pred hišo stoji mejni kol, ki ga je bil v prejšnjih časih nekoč nek meščan Berbe Plaina prestavil, da si je zagotovil pot do svojih posestev v Kanadi; kasneje sta obe deželi z veliko muko zopet našli pravo mejo. Na vsaki način priča ta pošta o lepi sporazumnosti, v kateri živita deželi sosedi.

Dne 15. septembra letos: konec sveta. To je najnovejša senzacija, ki jo oznanja svojim „vernim“ neka ameriška sekta, ustanovljena od nekega Sandforda, imenovanega „Elija, nekronanega kralja“. Prorok sam je poslal to novico v svet. V sredo 15. septembra torej, točno ob 10. uri 20 minut popoldne se bo razpočilo nebo, solnce bo skočilo s svojega vsakdanjega tira ter sfrčalo po svetu bogve kam, luna bo padla z neba, zvezde bodo obledele, zemlja se bo tresla, skale bodo pokale in tudi grmelo bo. (Podrobnejše informacije glej v tozadevnih starejših spisih!) Natančno tak bo konec sveta in čisto ob napovedani minuti. Gospod Sandford je poslal to pretresljivo vest svojim učencem iz Kapskega mesta, kjer se zdaj zdravi, začetkom septembra pa pride sam, če mu bo zdravje količkaj dopuščalo, med svoje sobrate v Shiloh, kjer bodo vsi skupaj na strehah svojih hiš, v belih oblačilih, lavorove vence na glavah in palmove veje v rokah, zatopljeni v pobožno molitev, pričakovali konca sveta. To vse se bo godilo v sredo 15. septembra, začetek točno ob 10. uri 20 min. popoldne. Če bi pa kdo ne verjel tega, bo še tudi zveličan.

Smešnice.

Oče bogatin: „Imate službo?“ — „Ne!“ — „Imate denar?“ — „Ne!“ — „Ali znate kako rokodelstvo?“ — „Ne!“ — „Kaj torej hočete od mene?“ — „Vašo hčerko!“

V zadregi. „Ali gospod gozdar! Zadnjič ste mi pripovedovali, da ste ustrelili 240 zajcev; danes pa pravite, da jih je bilo čez 400!“ — „Da, da! Čudno, kako se ti zajci nagloma množijo!“

Židov Icig porednemu sinčku: „Aron, teci sem, da te nabijem!“ — Sinček Aron: „Moj bože! Oče! Od kdaj si postal protizidov?“

Književnost.

Liberalni časopisi „Notranjec“, „Belokranjec“ in „Naš List“ so prenehali izhajati. Mesto teh bodo kranjski liberalci izdajali nov list z imenom „Slovenski dom“. Vsi pošteno misleči, krščanski Slovenci bodo list takoj poslali nazaj. Mi imamo svoje liste in ne potrebujemo drugih liberalnih cunj, ki ne znajo drugega pisati nego zabavljice na vero in duhovnike.

Prava nevesta Kristusova. Spisal Sv. Alfonz Marija Ligorij, škof in cerkveni učenik. Poslovenil P. Alfonz Furlan, mašnik reda sv. Frančiška. Druga knjiga. V Brezicah. Natisnil in založil Avgust Šek. 1909. Knjiga razpravlja o dobrotah redovnega življenja, o pokorščini, o redovnem uboštvu, o ločitvi od sorodnikov in drugih oseb, o preišljevanju, o molčanju in samoti in potem še slede posebni nauki za posamezne službe. Tudi kdor med svetom živi in hrepeni po popolnosti, naj seže po tej lepi knjigi in jo pogosto prebira! Dobi se pri založniku v Brezicah.

Rešitev besedne zastavice v 15. števil. „Našega Doma“.

	N
	l a n
p	p o p e r
č	e t r t e k
p	e t e l i n
	z a j e e
K	o z j e
s	r a k a
p	e s e k
M	e t o d
h	r a s t
P	a v e l
	g l a v a
P	a l e s t i n a
L	j u b l j a n a
D	a l m a c i j a
k	a r a v a n k e
p	r e p e l i c a

Pravilno so rešili: Jožef Štelcar v Mariboru, Marija Pfeifer v Schwanenstadtu na Zgornjem Avstrijskem, Marija Gruškovnjak v Mariboru, Tereziya Gradišnik v Libuňah pri Pliberku na Koroškem, Alojzij Polančič v Betnavi, Ana Bevc v Mariboru, Janko Polančič v Jarenini, Alojzij Balaškovič v Župetincih, Alojzij Škoda na Zaplazu, Jožef Nemeč v Šalincih, Alojzij Majcen, Martin Špoljarič, Dragotin Vodovnik, Nikolaj Bezovnik. Ivan Vahter, Rozika Vahter, Jožefa Kranjc, K. Vodovnik in Ana Šetovič v Oplotnici.

Pojasnila o inseratih daje

upravnistvo le tistim, ki priložijo vprašanju znamko za 10 v.
Vsaka beseda stane 3 vin.

Velik cenik zastoj. Železniška-roskopf ura

patent K5—
jamstvo 3 leta
drugače denar nazaj.
Ura ima 8 kamnov,
lepo email-števico,
gre 32 ur,
pristen niklast o-
krov, ki ostane bel,
z drugim okrovom
prot prahu, sejam-
či, da gre do pol
minute natanko.

Pristne srebrne ure . . . K 6'50
S 3 srebrnimi plašči . . . " 9'50
Srebrne-tula ure z dvo-
nim plaščem . . . " 13—
Zlate damске ure . . . " 19—
Srebrne verižice . . . " 2—
Štenska ura . . . " 2—

Največji cenik zastoj.

A. KIFFMANN,
največja tovarna ur, zaloga, eks-
port **MARIBOR N. 1.**

Denar si prihranite!

Za 3 K 50 v
krasna žepna ura z verižico

30.000 komadov
pokupil, valed te-
ga odpošiljam 1
krasno 36 ur ido-
čo gloria srebrno
anker - remontoir
uro, švicarsko ko-
lesje, lepo gravi-
ran okrov s sekundnim kazalcem

z lepo pozlačeno ali posrebrnjeno
oklepno verižico, natančno idoča
za samo 3 K 50 v. Zraven ponu-
jam tudi pristno pozlačeno 36 ur
idočo veleprima švicarsko anker-
remontoir uro s pozlačeno verižico
za samo 5 K. Za vsako uro šleto
pismeno jamstvo. Pošilja po povzet-
ju **S. Kohane, I. švicarska**
ekspozitna hiša za ure **Krakov**
št. 284. Neštevilno zahvalnih pis-
sem in poznejših naročil dobil. Za
neugajajoče denar nazaj. 33

Naznanilo.

Vsled posebno ugodnih priložnostnih nakupov konkurznih
mas je podpisana tvrdka v prijetnem položaju, oddati ču-
dovito ceno, pristnobarvno, solidno blago. V lastnem interesu
ste prošeni, da se z naročili poženite. 1000 m čipkastih zas-
torov, 100 cm široki, prej K 1—, sedaj 44 h, še boljši
prej K 1'40, sedaj 65 h m. 800 m lepo vzorčenih modrih
drukov s svilnim bleskom, prej 90 h, sedaj 50 h. 800 m
dvojninitastega plavega platna za predpasnike, prej 85 h,
sedaj 65 h. 1000 m krasnih, modernih pralnih štofov, svetli
in temni, prej 85 h, sedaj 50 h. Krasni atlasovi satini, raz-
lične barve in vzorci, prej K 1'10, sedaj 78 h. 600 m gladkih
volnenih štofov, 120 cm široki, vse barve, prej K 1'90, se-
daj K 1'20, še lepši prej K 2'90, sedaj K 1'90. 450 m
modernih pepitaštofov, veliko in malo karirati, 120 cm ši-
roki, prej K 1'85, sedaj K 1'15. 300 lepih, modernih vol-
nenih kril, vsake širokosti in dolgosti, serija I. prej K 7—,
sedaj K 5'50, ser. II. prej K 13—, sedaj K 9—. Moderna
pralna krila prej K 5—, sedaj K 3—. 320 bluz za pom-
lad in poletje, svetle in temne, prej K 3'20, sedaj K 2'30,
jako fine, prej K 6—, sedaj K 4'50. 1000 lepih ženskih
pasov, črni, prej K 1'50, sedaj K 98 h. Krasni gumasti
pasi iz čiste svile, vse barve, prej K 3'50, sedaj K 1'35.
540 gospodinskih predpasnikov, široki in mnogorabni, prej
K 1'30, sedaj 90 h. Jednaki v težjem dvojnem druku, prej
K 1'90, sedaj K 1'30. Dobre ženske srajce iz cesarskega
platna s čipkami okrašene, prej K 1'95, sedaj K 1'30. Je-
dnake z veznim naplečnikom, prej K 2'70, sedaj K 1'45.
420 parov dobrih črnih ženskih nogavic, prej 75 h, sedaj
45 h, še boljše 60 h. 380 parov kratkih nogavic, prej 60
h, sedaj 35 h. Šali iz krasne svile imitacije vse barve,
prej K 1'90, sedaj 1'35. Dobri domači črevlji za moške in
ženske, prej K 1'50, sedaj 90 h. 800 dobrih drilastih črev-
ljev za cesto, sivo, rujavo in črno z usnatimi podplati za
moške, prej K 3—, sedaj K 1'90, za ženske prej K 2'70,
sedaj K 1'50, za otroke do 6 let 95 h, do 10 let K 1'10.
Isti popolnoma z usnjem obšivan pri paru za 40 h več. Lepi
reformni damski predpasniki prej K 3—, sedaj K 1'70.
460 trpežnih brisač prej 60 h, sedaj 35 h, še boljše prej
75 h, sedaj 45 h. 1000 m tirolskega platna, prej 65 h, se-
daj 44 h, še boljše 52 h. Močno debelonitkasto kmečko
platno, prej 80 h, sedaj 55 h. Krasno rumburgersko platno,
82 cm široko, prej 85 h, sedaj 55 h. Težko, 150 cm široko
kmečko platno, prej K 1'95, sedaj K 1'35. Isto 140 cm
široko, m K 1'50. Dober oksford za srajce, 1000 m, prej
70 h, sedaj 45 h, prav težek prej 95 h, sedaj 60 h. Dobro
tkalsko blago, navadno široko, prej 60 h, sedaj 44 h, cela
tuhentova širokost, prej K 1'30, sedaj 90 h. Težke plahte
za škrinje, dobro povoščeno platno, lepo rožasto, 11×570,
prej K 2'90, sedaj K 1'70. 400 lepih birtnih garnitur, 2
postelji, 1 namizni prt, bordo in zeleno, prej K 13—, sedaj
K 9—. 300 močno pisanih tunis zaves, prej K 3'80, sedaj
2'80. 650 m preprog, prej K 1—, sedaj 60 h m, še boljše
prej K 1'30, sedaj 95 h. 900 ducatov barvastih dobrih žep-
nih robcev, prej K 1'90 1/2, tucata, sedaj K 1'10. Lepi beli
žepni robeži z barvastim atlasovim robom, prej K 1'70, sedaj
K 1— pol ducata. 350 zarobljenih, belih ruh, brez šiva,

prej K 3—, sedaj K 1'90. Zelo težko, iz tirolskega platna,
prej K 3'60, sedaj K 2'60. Poletne flanelske posteljne odeje,
prej K 4'50, sedaj K 2'70. 5000 velikih klobčkov dobre
pletene volne, vseh barv, prej 20 h, sedaj 10 h klobčič.
800 velikih štren pletene volne, vseh barv, prej 58 h, sedaj
40 h. 350 tucatov rožnega mila, vsi voji, prej pol tucata
K 1'10, sedaj 72 h. Lepa, velika mošnja za nakup z okrog-
lim držajem, prej K 2'10, sedaj K 1—, krasne poletne na-
glavne rute, svetle in temne, prej 68 h, sedaj 45 h. Krasne
polsvilnate naglavne rute, vseh barv, prej K 3'90, sedaj K
2'30. Iste čistovilene, prej K 5'80, sedaj K 4'20. Kom-
pletne velike lovske srajce, vsake vratove širokosti, prej K
1'60, sedaj 98 h. Iste z dvojnimi oprsnikom K 1'10. Lepe
turistovske srajce iz flanela in cefira, prej K 3—, sedaj K
1'70, še lepše K 2'20. Iste za dečke K 1'10. Dobre močne
srajce, vsake širokosti, prej K 3'50, sedaj K 2'30, z lepšimi
prsi 50 h več. Moderni lepi kolirji, prej 40 h, sedaj 26 h.
Elastične naramnice, prej K 1'20, sedaj 70 h. Zajamčeno
dobre oksfortne srajce za moške, prej K 2'10 sedaj K 1'35,
še boljše 1'85. Dobre trpežne vrhnje hlače, prej K 5'90, se-
daj K 3'90. Krasna otroška obleka iz perilnega štofa, 1 vel.
K 1'40 s 30 h zvišanja. 250 lepih matrozniških oblek za dečke,
K 1'95 s 40 h povišanja. Lepe čepice za deklice in dečke,
prej K 1'30, sedaj 78 h. Moderne moške čepice, prej K 1'20,
sedaj 70 h.

Od tega navedenega blaga se vzorci ne morejo pošiljati,
vendar se, kar ne ugaja, brez zadržka vzame nazaj. Vsak
odjemalec, ki naroči blago za vsoto nad 10 kron, dobi za-
stojnj praktičen dodatek. Čez 20 kron se pošlje poštnine prosto.

Kupna hiša „Zur Südbahn“

GRADEG, Annenstrasse 68.

98

Prosi se za razločen, natančen naslov.

Obstanek trgovine od leta 1850.

Zahtevajte

zastoj da se Vam pošlje ilustrovani
cenik z nad 200 slikami.

Št. 0. Nikelnasta ali jeklena re-
montoir-ura 30 ur tekoča	K 3'50
Roskopf	5—
Št. 2. Nikel-anker-remontoir (re-
gulator)	8—
Srebrna	12—
Srebrna s tremi pokrovi	8—
Št. 24. Nikel-anker-remontoir „Tu-
la“ s tremi močnimi srebr-
nimi pokrovi	8—
Št. 34. Srebrna damska rem.-ura	6—
Št. 11. Srebrna remontoir-ura za
gospode	6'60
Št. 18. Srebrna anker ura, 15 kam-
nov	10—
Ista z dvojnimi pokrovom	12'10
Št. 102. Budilka z dnevnikom	3—
Št. 107. Kuhinjska ura	8'40

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti
polni svoti nazaj.

Izvršujejo se tudi vsa v to stroko spadajoča popravila na-
:: :: :: :: tančno, vestno in jako ceno. :: :: :: ::

Th. Fehrenbach, *

34 Največja tovarniška zaloga ur
Maribor, Gosposka ul. 26. :: Filialka, Dravska ul. 2.

Vinske in sadne stiskalnice

zboljšanim dvojnimi pritiskom za
ročno delo, se zaprejo z zapahom,
grozdni mlinci grozdni reb-
lerji, sadni mlinci

v najnovejši, najizdatnejši kon-
strukciji izborne vrste ter stroje
za pripravo krme, hekslerji, re-
zalnice za repo, šrotini mlinci,
dampferji za krmo, gepeljni, vor-
geloge iz tovarne poljedelskih stro-
jev in livarne železja **FRANC**
EISENSCHIMMEL & Comp. Raud-
nitz a/E. Glavna prodajalna pi-
sarna

Franz MELICHAR, Rudolf BACHER

Dunaj III/2, Löwengasse 37.

Natančni ceniki zastoj in franko.

97

Išče solidne zastopnike in naprej-prodajalce.